కథ

'ఈ కాలం అమ్మాయిల్ని బుట్టలో వేసుకోవడం చాలా తేలిక'' రాజశేఖర్ అన్నాడు.

''అలా అని ఎలా చెప్పగలవు? ఈ కాలం అమ్మాయిలు చాలా తెలివైన వాళ్లు. మంచీ చెడ్డా తొందరగా గ్రహిస్తారు తెలుసా?'' మధు అన్నాడు. ''నిజమే. కానీ ఎంత తెలివిగలవాళ్లయినా అప్పుడప్పుడూ పప్పులో కాలేస్తుంటారు''

''ఇంతకూ నువ్వు చెప్పదల్చుకున్నదేమిటి?''

''నేను ఓ అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాను. ఆ అమ్మాయి బి.టెక్ చదువుతోంది''

''ఈ విషయం మీ ఆవిడకు చెప్పావా?''

''తమాషా కాదు, నిజంగా చెప్తున్నాను. ఒక రోజు స్కూటర్ ట్రబులిస్తే బస్ స్టాండ్‌కెళ్లాను సిటీ బస్ కోసం. అక్కడ ఓ అందమైన అమ్మాయి కనిపించింది. అప్పటి నుంచీ రోజూ బస్‌లోనే ఆఫీసుకు వెళ్లసాగాను. పదే పదే ఆమె కళ్లలో పడడం, ఆమెను తదేకంగా చూస్తూండడం, ఇలా నేనంటే ఆసక్తి కలిగేలా ప్రవర్తించసాగాను. నేను నా వయసు కంటే పదేళ్లు తక్కువ కనిపిస్తానని మీరంతా అంటూంటారు కదా. ఆ ధైర్యంతోనే ముందడుగు వేశాను. ఆ అమ్మాయితో పరిచయం పెంచుకుని, ప్రేమ మొదలై ఇప్పుడు ఇద్దరం ఒకరిని విడిచి ఇంకొకరు ఉండలేని పరిస్థితిలో ఉన్నాము''

''కానీ రాజా, నీకు పెళ్లికెదిగిన కూతురుంది. నీ వయసు కూడా యాభై దాటింది కదా. ఈ వయసులో యీ పనేమిటి?''

''తప్పేముందీ? నాకు పెళ్లయి ఇరవై ఏళ్లు దాటింది. జీవితం రొటీన్‌గా బోర్‌గా అనిపిస్తోంది. నాలో మళ్లీ ఉత్సాహం ఉరకలు వేయడం కోసం, జీవితంలో స్తబ్దత పోవటం కోసం చేస్తున్న ప్రయత్నం ఇది''

''మరి ఆ అమ్మాయి సంగతేమిటి? రేపు నీకు పెళ్లయిందని తెలిస్తే ఆ అమ్మాయి ఎంత బాధపడుతుంది? ఆ షాక్‌కు తట్టుకోలేక ఏ అఘాయిత్యమైనా చేసుకుంటే ఆ పాపం నీకే అంటుతుంది''

''నాకు పెళ్లయిన విషయం ఆ అమ్మాయికి తెలుసు''

''తెలుసా?'' ఆశ్చర్యంగా చూశాడు మధు.

''అవును. ఆ అమ్మాయి నా రెండవ భార్యగా స్థిరపడడానికి కూడా సిద్ధమే' గంభీరంగా అన్నాడు రాజశేఖర్.

''మరి నువ్వు సిద్ధమేనా?

''నేనింకా అంతవరకూ ఆలోచించలేదు''

''వద్దురా. లైఫ్‌లో చేంజ్ కోసం నువ్వు ఎన్నుకున్న పద్ధతి మంచిది కాదు. నువ్వన్నట్టు ఈ వయసులో పిల్లల చదువులు, ఆర్థిక ఇబ్బందులు, భార్యతో ప్రయివసీ తక్కువవడం ఇవన్నీ ఒక రకమైన నిరుత్సాహాన్ని కలిగిస్తాయి. కొద్దిరోజులు ఓపిక పట్టావంటే నీ పిల్లలు జీవితంలో స్థిరపడతారు. నీ బాధ్యతలు

తీరిపోయి, నీ భార్యను యింకా ఎక్కువగా ప్రేమించడం మొదలుపెడతావు'' నచ్చచెబుతున్నట్టు అన్నాడు మధు.

''ఎప్పుడు యాభై ఏళ్లకా? అయినా నేను ఆ అమ్మాయిని వాంఛించడం లేదు. ప్రేమిస్తున్నాను. అయితే. ఈ వయసులో పరాయి ఆడపిల్ల నుంచి ప్రేమలేఖలు, ఫోన్ కాల్స్ అందుకోవడం, హోటల్‌లో కలిసి లంచ్ చేయడం ఎంత ఎగ్జయిటింగ్‌గా ఉంటుందో తెలుసా?''

''నీ ఎగ్జయిట్‌మెంట్ కోసం ఓ అమాయకమైన ఆడపిల్ల జీవితంతో, సున్నితమైన మనస్సుతో ఆడుకోవడం బాగా లేదు. ఓ స్నేహితుడుగా నీ మంచి కోరి చెబుతున్నాను. నా మాట విను''

''నువ్వు ఒకసారి ఆ అమ్మాయిని చూశావంటే ఈ మాట అనవు సరికదా నన్ను కంగ్రాచ్యులేట్ చేస్తావు. రేపు సాయంత్రం నీకు వీలైతే ఈ హోటల్‌కి రా. నీకు కావ్యను పరిచయం చేస్తాను'' అన్నాడు రాజశేఖర్.

మరుసటిరోజు సాయంత్రం ఆ అమ్మాయిని చూడాలనే కుతూహలంతో హోటల్‌కెళ్లాడు మధు. రాజశేఖర్ కావ్యను మధుకు పరిచయం చేశాడు. 'రూపమే కాదు, గొంతు కూడా చక్కగా ఉంది' అనుకున్నాడు మధు.

కొంతసేపు మాట్లాడుకున్నాక బేరర్ ''సార్! మీకు ఫోన్'' అన్నాడు రాజశేఖర్‌తో. మధు ఏర్పాటు చేసిందే. కావ్యతో ఒంటరిగా మాట్లాడే అవకాశం కోసం అలా తన ఫ్రెండ్ చేత ఫోను చేయించాడు. రాజశేఖర్ వెళ్లగానే కావ్యతో

''కావ్యా! ఓ అన్నగా చెబుతున్నాను. నువ్వు చేస్తున్న పని తప్పమ్మా'' అన్నాడు.

''ఒప్పని నేనూ అనుకోవడం లేదు. కానీ నా మనసు నా మాట వినడం లేదు''

''తెలిసి తెలిసి ఓ పెళ్లయిన వాణ్ణి ప్రేమించడానికి నీకు ఎలా మనసొచ్చింది? మీ ప్రేమ మరో జీవితాన్ని బలి కోరుతుంది''

''ఆయనకు పెళ్లయిన విషయం మొన్నటిదాకా నాకు చెప్పలేదు. ఇప్పుడు తెలిసినా యిందులోంచి బయటపడలేకపోతున్నాను. ప్రేమలో పడ్డ వాళ్ల బాధ మీకర్థం కాదు''

''ఎందుకు అర్థం కాదు. వయసులో ఉన్నప్పుడు నేనూ ఓ అమ్మాయిని ప్రేమించాను. కానీ పెళ్లి చేసుకోలేకపోయాను. అయితే నాకు పెళ్లయి, నా భార్య అనురాగం, మంచితనం చూశాక అర్థమైంది నేనెంత అదృష్టవంతుణ్నో. నేను ప్రేమించిన అమ్మాయిని తలచుకుని బాధపడింది ఓ నెలరోజులే. నువ్వూ నీ మనసును సమాధానపరచుకో''

''నా ప్రేమ నెలరోజుల్లో మర్చిపోయే ప్రేమ కాదు''

దెబ్బతిన్నట్టు చూశాడు మధు. దూరంగా రాజశేఖర్ వస్తూండడం చూసి ''ఓకే, నిన్ను చూస్తే ఇవన్నీ మాట్లాడి నిన్ను సరిదిద్దాలనిపించింది. ఇక నీ ఇష్టం'' అన్నాడు.

రాజశేఖర్ రాగానే- ''రాంగ్ నెంబర్'' అంటూ కూర్చున్నాడు.

''నేను వెళ్తాను'' అంటూ లేచాడు మధు. వాళ్ల మధ్య ఎక్కువసేపు ఉండడం ఇష్టం లేదు అతనికి. అయితే ఆ రాత్రంతా వారిద్దరి గురించే ఆలోచించసాగాడు. 'స్నేహితుడి సంసారాన్ని, ఓ ఆడపిల్ల జీవితాన్ని ఎలా కాపాడగలనా?' అన్నదే అతని ఆలోచన.

★ ★ ★

హైదరాబాదు నుంచి బెంగుళూరు తిరిగొచ్చాక ఆఫీసులో జాయిన్ అయ్యాడు మధు. తన సెక్షనులో పనిచేస్తున్న కొత్త అమ్మాయిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆమెను తన సీటుకు పిలిపించుకుని వివరాలు అడిగి తెలుసుకున్నాడు.

ఆమె పేరు మానస. ఎం.బి.ఎ. చదివింది. తను లీవులో ఉన్నప్పుడు జాయిన్ అయింది.

నాలుగు రోజుల తర్వాత ఓ సాయంత్రం తన సీటు వద్దకు వచ్చిన మానసను కూర్చోమని చెప్పి ''ఎంబీఏ చదివావు కదా. ఇంత చిన్న ఉద్యోగం

చేరావేం? ఇంకా మంచి ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నించలేదా'' అని అడిగాడు.

''ప్రస్తుతానికి ఉద్యోగం నాకు చాలా అవసరం. నేనూ నాతోపాటు మరో మనిషి బ్రతకడానికి చిన్న ఉద్యోగమైనా చేరిపోయాను''

''ప్రేమ వివాహమా'' అనుమానంగా అడిగాడు.

''కాదు, ఆ మరో వ్యక్తి మా నాయనమ్మ''

అర్థం కానట్టు చూశాడు మధు.

''నా చిన్నప్పుడే మా అమ్మ చనిపోయింది. మా నాన్న రెండో పెళ్లి చేసుకున్నాడు. సవతి తల్లి పోరును ఎలాగో చదువయ్యేదాకా భరించాను. మా నాన్న భార్య మాటలు విని కన్నవాళ్లను కూడా నిర్లక్ష్యం చేయసాగాడు. మనోవేదనతో మా తాతగారు ఈమధ్యే చనిపోయారు. కనీసం మా నాయనమ్మనైనా దక్కించుకుందామని నేను ఇంటి నుంచి బయటకు వచ్చేశాను''

''ఇంతకాలం నిన్ను చదివించిన మీ నాన్నగారిని నీ చదువయ్యాక విడిచి వచ్చేయడం అవకాశవాదం కాదా?''

''కాదు. ఎందుకంటే హై దరాబాదులో ఉన్న మా మేనమామే నన్ను చది ంచారు. నన్ను తనే పెంచుకుంటానన్నాడు. కానీ మా అత్త ఒప్పుకోలేదు. వాళ్లమధ్య అభిప్రాయ దాలు రావడం ఇష్టంలేక మా నాన్నగారితోనే ఉ డిపోయి మౌనంగా భరించాను. కానీ కన్నతల్లి కూడా అవమానిస్తుంటే ఇక ఆ ఇంట్లో ఉండ కపోయాను''

ఎక్కడో విన్న కథలా అ పించడంతో ఆమెని అడిగాడు ''మీ నాన్నగారి పే ?''

''పతంజలి''

అనుమానం లేదు, ర శేఖర్ బావమరిది అ ను.

''మీ మేనమామ ఎక్కడ పనిచేస్తున్నారు?'' చెప్పింది.

అయితే మానస రాజశేఖర్ మేనకోడలన్న మ ట. తనూ, రాజశేఖర్ చదువుకునే రోజుల్లో ప ంజలి ఇంటికి వెళ్లేవాళ్లు. రాజశేఖర్‌కు బంధువు అ ను. అతని తండ్రి ఫిలిం డిస్ట్రిబ్యూటర్‌గా బాగా స పాదిస్తుండేవాడు. పతంజలి మద్రాసులో చది వా . ఇంగ్లీషులో అనర్గళంగా మాట్లాడేవాడు.

సి.ఎన్.చంద్రశేఖర్

అందంగా ఉండేవాడు. దానికితోడు ఐశ్వర్య అతన్ని చూసి తను ఇన్‌ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ ఫీలయ్యేవాడు. కారణం తనది మధ్యతర కుటుంబం. ఇంగ్లీషులో ప్రవేశం అంత మాత్రమే. అందుకే అతనితో ఫ్రీగా మూవ్ అ పోయాడు. పతంజలి ఆ తర్వాత రాజశేఖర్ చెల్లె పెళ్లి చేసుకున్నాడు. అయితే ఆమె చిన్న వయ లోనే చనిపోయింది. రెండో పెళ్లి చేసుకున్న పత జలి తన మేనకోడల్ని సరిగ్గా చూసుకోవ లేదనీ, ఆమెని తనే చదివిస్తున్నానని రాజా చె వాడు.

మానసతో మాట్లాడాక మధుకు అ

చింది-

తను తన తల్లిదండ్రుల్ని ప్రేమతో బాగా చూసుకున్నాడు. వాళ్ల బాధ్యతల్ని తనే పంచుకున్నాడు. వాళ్ల ఆరోగ్యం కోసం, ఆనందం కోసం శ్రమించాడు. ఇద్దరూ అరవయ్యేళ్ళకే చనిపోయినా కొడుకుగా తన ధర్మం నిర్వర్తించాననే తృప్తి తనకు మిగిలింది. కనుక ఇప్పుడు ఇన్ఫీరియారిటీ ఫీలవ వలసింది తను కాదు, పతంజలి.

మానస తన సీటుకు వెళ్లాక ఆమె ఫైలు వెదకి, అందులోంచి ఆమె ఫొటో తీసుకుని తన పర్సులో పెట్టుకున్నాడు.

★ ★ ★

హోటల్ తాజ్‌మహల్‌లో కలిశారు మధు, రాజశేఖర్.

''ప్రతిసారీ నేను హైదరాబాదుకు రావడమే కానీ నువ్వు మాత్రం బెంగుళూరు రావడం లేదు. ఇన్నాళ్లూ ఢిల్లీలో ఉన్నావు కనుక అంతదూరం నువ్వు రాకపోయినా నేను నిన్ను అడగలేదు. బెంగుళూరు దగ్గరేగా. రాకూడదా ఒకసారి'' మధు అన్నాడు.

''వస్తాలే. ప్రస్తుతానికి కావ్య ప్రేమలో పడి బిజీగా ఉన్నాను''

''నా మాటలు విన్న తర్వాత నీలో మార్పు రాలేదా?''

''కావ్య విషయంలో అంతే మార్పు రాదు''

''కానీ నాలో వచ్చింది మార్పు''

''అంటే?''

''నేనూ నీలా ఓ టీనేజ్ అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాను''

''రియల్లీ. కంగ్రాట్స్. ఆరు నెలలు సావాసం చేస్తే వాళ్లు వీళ్లవుతారంటారు. అది నిజమే అయింది నీ విషయంలో. ఇంతకూ అమ్మాయి ఎవరు? ఏం చేస్తుంది? ఎలా మొదలైంది మీ ప్రేమ''

''పోయినసారి హైదరాబాదు వచ్చి వెళ్లాను కదా. ఆఫీసులో కొత్త అమ్మాయి నా సెక్షనులో జాయిన్ అయింది. చాలా అందంగా, అమాయకంగా ఉంది. జీవితంలో చాలా కష్టాలు పడినట్టు చూడగానే తెలిసింది. నీ మాటల ప్రభావం కూడా నాపై పనిచేస్తూ ఉంది. అందుకే కాస్త జాలి చూపిస్తూ దగ్గరయ్యాను. ఈరోజు నన్ను విడచి ఉండలేని స్థితిలో వుంది''

''వెరీగుడ్. ఆ అమ్మాయి ఫొటో వుందా నీ దగ్గర?''

పర్సు నుంచి తీసిచ్చాడు

ఫొటో చూసిన రాజశేఖర్ ముఖంలో రంగులు మారిపోయాయి.

''ఇడియట్. నీకెంత ధైర్యంరా''

అతనివైపు చూడని మధు తలవంచుకునే-

''నిన్ను చూశాకే నాకు ధైర్యం వచ్చింది. ఈ విషయంలో నీకు ఏకలవ్య శిష్యుడ్ని నేను'' అన్నాడు.

''షటప్. ఈ అమ్మాయి నా మేనకోడలు''

''అవునా?'' ఆశ్చర్యంగా చూశాడు మధు. ''మానస నీ మేనకోడలా? అయ్యో! ఎంత పని జరిగింది?'' అన్నాడు.

''ఇప్పటికీ మించిపోయిందేమీ లేదు. మానసను ఇక వదిలెయ్యి'' అన్నాడు రాజశేఖర్.

'సారీరా మేం ఒకరిని విడిచి ఒకరు వుండలేని స్థితిలో ఉన్నాము''

''నా మాటలు నాకే వప్పచెబుతున్నావా?''

''లేదు. నీ మాటలు ఎంత నిజమో అనుభవంతో అర్థమై చెబుతున్నాను.''

''చివరిసారిగా చెబుతున్నాను. మానసను వదిలేయ్. అది నా ప్రాణం''

''కావ్య కూడా నా స్నేహితుడు శ్రీనివాసరావుకు ప్రాణం. ఆమెను నువ్వు వదిలేస్తావా?''

''అంటే ఇదంతా నాటకమా?''

''కాదు జీవితం. నీ మేనకోడలు పెళ్లయిన వాడిని ప్రేమిస్తుందని తెలిసి అంత బాధపడ్డావే. మరి ఆ బాధ తండ్రిగా ఆయనకు ఎంత ఉంటుంది? పైగా కావ్య తండ్రి నీ అంత అప్పుడు కాకపోయినా నాకు మంచి స్నేహితుడే. నీ బాధను చూడలేనట్టే ఆయన బాధనూ నేను చూడలేను''

''సారీరా. నా తప్పు తెలుసుకున్నాను. ఇక దిద్దుకునే ప్రయత్నం చేస్తాను''

''గుడ్. నువ్వు ఇంత త్వరగా మారతావని అనుకోలేదు''

''నా గురించి ఇంత ఆలోచించి, నాలో మార్పు కోసం తపించే నీలాంటి స్నేహితుడుంటే ఎందుకు మారను''

''అది కాదు కారణం. తప్పు చేస్తున్నానన్న భావం నీలో కూడా ఉండబట్టే నీకు మారాలనిపించింది. నిజం చెప్పాలంటే టీనేజ్ అమ్మాయిని, అదీ అందమైన అమ్మాయి ప్రేమ పొందాలని మగవాడికి ఉండదు? కానీ ఆ అవకాశం పెళ్లికి ముందు మాత్రమే వస్తుంది. ఒకవేళ పెళ్లయ్యాక ఆ అవకాశం వచ్చినా సంతోషం కంటే భయమే ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఆ ప్రేమని సమాజం ఒప్పుకోదు గనక. అంతెందుకు? మన చేతిలో ఓ పది లక్షలుంటే బాగుంటుందని అనుకుంటాము. నిజంగానే ఒక వ్యక్తి నీ చేతిలో పది లక్షలు పెట్టి తీసుకోమంటే తీసుకోవు. అది దొంగిలించిన సొమ్మో అయి వుంటుందని, లీగల్ ప్రాబ్లమ్స్ వస్తాయని భయపడతావు. అదే నీ జీతం వెయ్యి రూపాయలు పెరిగినా ఏదో సాధించినట్టు సంతోషపడతావు. ఇంకో విషయం- మనం పెరిగిన వాతావరణం, మన పెద్దలు నేర్పించిన క్రమశిక్షణ మనతో మంచి పనులే చేయిస్తాయి అవి మన నరనరాల్లో జీర్ణించుకునిపోయి వున్నాయి కనుక. అందుకే కావ్యతో పరిచయమై ఆరు నెలలైనా ఆమెను నువ్వు మరో విధంగా వాడుకోలేదు. చేతులు కాలాక ఆకులు పట్టుకోవడం కంటే కాలకముందే నిప్పును దూరంగా వుంచమని వేడుకుంటున్నాను''

మధు చేతిని గట్టిగా పట్టుకుని- ''సారీరా! నిన్ను ఎంతో బాధపెట్టాను. నిజానికి నేను కావ్య విషయంలో సంతోషంగా లేను. నువ్వన్నట్టు తప్పు చేస్తున్న భావం నాలో ఉంది. ఇక ఈ సంఘర్షణకు ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టేస్తాను. ప్రామిస్'' అన్నాడు రాజశేఖర్.

''థాంక్యూ. అన్నట్టు నీ మేనకోడలు మానస మా ఆఫీసులో చేరింది. నేను నా కూతుర్లా చూసుకుంటాను. ఆమె విషయంలో నిశ్చింతగా ఉండు'' అన్నాడు మధు.

బెంగుళూరు వెళ్లాక భార్య శ్యామలతో విషయమంతా చెప్పి- ''కథ అలా సుఖాంతమైంది'' అన్నాడు.

''మరి మీ ఫ్రెండ్ శ్రీనివాసరావును నాకెప్పుడూ పరిచయం చేయలేదే'' అడిగింది శ్యామల.

''ఆయనెవరో నాకు తెలిస్తే కదా నీకు పరిచయం చేయడానికి. కావ్య తండ్రి పేరు శ్రీనివాసరావు అన్న విషయం మాత్రమే నాకు తెలుసు'' అన్నాడు మధు.

ఆశ్చర్యంగా, గర్వంగా భర్తను చూస్తూ వుండిపోయింది శ్యామల.

★